

РЕШЕНИЕ

№ 3274

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 30.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **5197** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ и е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр.§ 19, ал.2 от ЗИАПК /обн.ДВ,бр.39 от 2011г./.

Със Заповед №РД-09-205/21.04.2010г., издадена от кмета на район "Н. И."-Столична община, на основание чл.11, ал.4 и чл.13, ал.4,5 и 6 от ППЗСПЗЗ е одобрено Решение №7 по протокол №5/15.04.2010г. на комисията, назначена със Заповед №РД-09-64/02.02.2010г., с което за бивш земеделски имот №40073 от помощния план на К.К., кад.лист №Б-15-3-Г с площ по графични данни от 956 К.м., съгласно приложена към заповедта скица №5.7/15.04.2010г., попадащ в границите на урбанизирана територия, определени със ЗРП на Г.Н. И., К.К., одобрен със Заповед № РД-50-09-234/12.06.1984г., е определено, че е застроен изцяло /застроена площ от 956 К.м./.

Така издадената заповед, в срока по чл.149, ал.1 от АПК и по реда на чл.152 АПК е била оспорена от П. Н. М. с твърдение, че имотът е свободен от застрояване.

С писмения отговор по жалбата, обективиран в съпроводителното писмо, с което преписката е изпратена на съда, ответникът аргументирано оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на направените по делото разноски.

В с.з. пред Административен съд-С. град, жалбоподателят се представлява от адв.П и адв. Г, които поддържат жалбата и молят за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата, се представлява от юрисконсулт Т, която оспорва

основателността на жалбата по изложените в писмения отговор съображения и поради недоказване в хода на съдебното производство на липсата на застрояване в промишлената З., в която попадал процесния имот.

Административен съд-С. град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1,вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното :

Между страните няма спор от фактическа страна, че административното производство е започнало с подаването на заявление с вх.№ТИ-403А/30.10.2009г. /л.8 от досието на делото/ от П. Н. М., като наследник на Б, починал на 15.10.1975г., съгл. Удостоверение за наследници №*.05.2010г. /л.21/. С Решение №7 по протокол №5/15.04.2010г. на комисията /л.13-л.17/, назначена със заповед №РД-09-64/02.02.2010г./л.26/ е определено, че бивш земеделски имот №40073 по помощния план на К.К., кад.лист №Б-15-3-Г с площ по графични данни от 956 К.м., попадащ в границите на урбанизирана територия, определени със ЗРП на Г.Н. И., К.К., одобрен със Заповед № РД-50-09-234/12.06.1984г., е изцяло застроен. Изложените от комисията съображения за приетото от нея решение са, че имотът попада в УПИ III-496-„за производство, складове, администрация”, К.105 /действащо промишлено предприятие-застроено представляващо заводска площадка/, показана със зелен цвят на приложената към решението скица, като неразделна част от функционалното предназначение на обекта-промишлено предприятие. С оспорената в пределите на настоящото съдебно производство заповед, К. на район „Н. И.”-Со е одобрил решението на комисията.

Страните не спорят за това, че процесният имот попада изцяло в III-496, собствеността върху който е била прехвърлена от „З.” на „К” ООД /сега „К” ЕООД, л.25/ чрез договор за покупко-продажба, сключен във формата на нот.акт. №29, д.№23/2006г. на н-с с район на действие-СРС /л.23, стр.2/.

За изясняване на делото от фактическа страна и с оглед необходимите специални знания за определяне застроената част от имота са допуснати и извършени три СТЕ /първоначална от инж.Ал.Г., л.46-л.47; повторна от инж.Р.П., л.60-л.61 и допълнителна от инж.В.К., л.164-л.168/. съобразно заключението по първоначалната СТЕ, цялата площ от 956 К.м. е свободна от застрояване и представлява ливада, върху която няма извършвани строителни мероприятия, вкл. и подземни комуникации. Съобразно заключението по повторната СТЕ, със Заповед № РД-50-09-234/12.06.1984г. е одобрен основния регулационен план /за цялото населено място, вкл.К.105/. По този РП, целият К.105 е бил с отреждане „индустриална З.” и не е имало дворищна регулация. УПИ III-496 е обособен с изменението на ПРЗ, одобрено със Заповед №РД-09-50-11/10.01.2006г., като отреждането е за „производство, складове и администрация”. Вещото лице сочи още, че към този момент /на ИПРЗ през 2006г./ на терена е съществувала основна сграда-инструментално-ремонтен цех, която представлява реализирано мероприятие преди 2006г., а не мероприятие, което е реализирано по ИПРЗ през 2006г. УПИ III-496, собственост на „К” ЕООД е част от К.105 и в него попада изцяло процесният имот-№40073 по помощния план на К.К.. УПИ III-496, на място е ограден от три страни с масивна ограда, а от четвъртата /източната/, граничеща с обслужващ П. /улица/ не е ограден, но има поставена бариера, през която се влиза в УПИ-то. След представянето от процесуалния представител на ответника и приемането им, като писмени доказателства по делото, на Заповед

№I-409821.03.1986г. за назначаване на приемателна комисия от заместник-министъра на химическата промишленост, в нотариално заверен препис /л.154/ и на Протокол на така назначената приемателна комисия за „Приемане и въвеждане в действие на подообекти от обект „Цех за трапецовидни ремъци-II етап” към ЗТКИ „З.”-Ниви И., е допусната и извършена допълнителна СТЕ към повторната СТЕ. Видно от заключението на вещото лице инж.К., предвиждането по цялостния РП от 1984г. за К.105-„за индустриална З.” е било реализирано. Отреждането впоследствие през 2006г. с ИПРЗ на УПИ III-496 „за производство, складове и администрация” е само конкретизиране на отреждането в реализираната индустриална З.. След отреждането с ИПРЗ на самостоятелен УПИ III-496 през 2006г., мероприятията за този УПИ по ИПРЗ от 2006г. не са изцяло реализирани. От тях са извършени: преустройство и смяна на предназначението на част от РМЦ и ЗРУ /закрита разпределителна уредба/ 20кв.; два трафопоста с кабелно захранване; сградно водопроводно отклонение и площадков водопровод въз основа на разрешение за строеж №35812.05.2008г.; складово стопанство към съществуващ производствен цех въз основа на разрешение за строеж №520/29.12.2006г.; разширение на производствена сграда-офис въз основа на издадено разрешение за строеж №570/20.04.2007г.; прокарване, въз основа на сключен договор, на отклонения от мрежи и съоръжения през чужд имот между „К” ЕООД и „Ч” през УПИ III-496 за трасе на кабелни електропроводни линии 20кв за средно напрежение за електрозахранване на обект „И”.

Съдът не кредитира заключението първоначалната СТЕ, извършена от инж.Г., тъй като същото е необосновано и не проследява отреждането за имота през годините и реализираните върху него мероприятия. Другите две заключения- по повторната /извършена от инж.П./ и допълнителна СТЕ /извършена от инж.К./ не си противоречат по същество, а взаимно се допълват и кореспондират на събраните по делото писмени доказателства, като по този начин допринасят за обективното изясняване на спора от фактическа страна. Поради това съдът ги кредитира и приема за установено, че със Заповед № РД-50-09-234/12.06.1984г. е одобрен РП, съгл.който целият К.105 е бил с отреждане „индустриална З.” и това мероприятие е било реализирано. ИПРЗ със Заповед №РД-09-50-11/10.01.2006г., с което в К.105 е обособен УПИ III-496 за „производство, складове и администрация” /и в който попада изцяло процесният имот-№40073 по помощния план на К.К./ представлява само _конкретизиране на отреждането /т.е. отреждането е запазено/ във вече реализираната индустриална З..

С оглед на така приетото за установено, от правна страна, съдът намери жалбата за изцяло неоснователна:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, по предвидения от закон ред и форма. Компетентността на органа произтича от Заповед № РД-09-3439/18.06.2008г. на Кмета на Столична община/л.27/, издадена на основание §11, ал.1 от ДР на ЗИД на ЗСПЗЗ/ДВ 88/1998г./, с която на кметовете на райони се възлагат правомощия по одобряване решенията на съответните РТСл за определяне застроената част от имотите в границите на урбанизираните територии съгласно чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ и при спазване на Наредба №7 от 2003г. за правила и нормативи на за устройство на отделните видове територии и устройствени зони на МРРБ. При издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения. Релевантните за случая факти са правилно установени. Решението на специално назначената комисия при район „Н. И.”-СО, че процесният имот в цялост следва да бъдат определен като застроен, с оглед на реализираното върху него мероприятие е мотивирано с наличието

на изградено промишлено предприятие, като процесният имот функционално обслужва неговото предназначение. Като потвърждава изцяло решението на комисията, обжалваната пред съда заповед на кмета на район „Слатина”-СО асоциира изложените от комисията съображения и изпълнява изискването за мотивираност на административния акт-чл.59, ал.2, т.4 АПК.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, ОСЗ/ОСЗГ/ПК/ постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в урбанизираните територии, въз основа на скица и удостоверение по чл. 13. За да бъдат издадени същите следва да бъде проведено производство по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. В производството по чл. 11 от ППЗСПЗЗ се определя застроената част на имота. Искането за издаване на скица и удостоверение по чл. 13 от ППЗСПЗЗ съдържа в себе си имплицитно и искане за издаване на решение на техническата служба на общината и заповед на кмета за одобрението му по чл. 11, ал. 4 от ЗСПЗЗ, тъй като същите не могат да бъдат издадени без да има издадена и влязла в сила заповед на кмета по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. Съгласно чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ, удостоверението, издадено от техническата служба на общината, когато се иска възстановяване на правото на собственост върху имоти в урбанизираните територии, следва да съдържа: сведение, че имотът е нанесен или не е нанесен в кадастралния план на населеното място, номера и размера на имота според кадастралния план, необходимите площи за функционирането на сградите, за които се дължи обезщетение по чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ, както и размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване /а тези данни се определят по реда на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ/, информация учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ и ограниченията на собствеността с посочване на основанията за това. Съдържанието на скицата е уредено в чл. 13, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. Производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е междинно производство на производството по възстановяване правото на собственост върху земеделски земи в строителните граници на населените места. В това производство техническата служба на общината, респективно-К. на общината /К. на района/Заповед №РД-09-3439 от 18.06.2008г./ са компетентни да определят единствено застроената и незастроената площ на имота, заявен за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, съобразно съществуващото фактическо положение и нямат компетентност да се произнасят относно възможността, съотв.невъзможността за възстановяване на собствеността, което е правомощие единствено на ОСЗ. Дали са налице предпоставките на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ преценява ОСЗ, въз основа на фактическите данни от заповедта по чл. 11, ал. 4 и отразените в удостоверението и скицата по чл. 13. С оглед на изложеното, компетентността на съда при преценката на материалната законосъобразност на акта, е само да провери правилно ли е била определена цялата площ от процесния имот като застроена, в случая. В тази връзка и с оглед приетото за установено от фактическа страна, съдът намира, че реализираното фактическо строителство в процесния имот е реално изпълнено мероприятие по регулацията от 1984г., като имотът е изцяло застроен, в това число и в рамките на терена зает от зелена площ /заводска площадка/, която е част от комплексното мероприятие, недопускащо незаетите части да бъдат определени като незастроени. Същата функционално обслужва строителството. / В този смисъл Решение № 1741 от 9.02.2009 г. на ВАС по адм. д. № 12474/2008 г., IV о./

С оглед на изложеното, оспорената заповед е издадена при правилно приложение на материалния закон-правилно площта на процесния имот изцяло е била определена като

застроена, с оглед на проведеното върху него мероприятие- реализирана индустриална З., по която отреждането с ИПРЗ през 2006г. е запазено.

С оглед на изложеното и поради липсата на други установени служебно по реда на чл.168, вр.чл.146 от АПК основания за незаконосъобразност на обжалваната заповед, съдът намери жалбата за неоснователна.

При този изход на спора, искането на ответника за присъждане на направените по делото разноски е основателно и следва да бъде уважено за сумата общо в размер на 370 лева, от които 220 лева-заплатено възнаграждение за вещо лице и 150 лева-юрисконсултско възнаграждение-чл.78, ал.8 ГПК, вр.чл.144 АПК и чл.7, ал.1, т.4, вр.чл.8 от Наредба №1/9.07.2004г. за минималните адвокатски възнаграждения.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.пето от АПК, Административен съд-С. град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на П. Н. М. срещу Заповед №РД-09-205/21.04.2010г., издадена от кмета на район "Н. И."-Столична община, като неоснователна.

ОСЪЖДА П. Н. М., ЕГН * да заплати на СО-Район „Н. И.”-СО сумата в размер на 370 /триста и седемдесет/ лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: